

El TSJC obre la porta a un nou judici a Torra

El tribunal acorda portar-lo a la via penal per no haver retirat el llaç al setembre



ERC consulta les bases sobre la investidura de Sánchez

Emprèn contactes amb JxCat pel Congrés

bassols
l'energia més propera

PARTICULARS · EMPRESSES · SOLUCIONS A MIDA
MOBILITAT SOSTENIBLE · AUTOCONSUM

I ara, si et dones d'alta abans del 15 de desembre, pots guanyar un patinet elèctric.
Entra a www.bassolsenergia.com



EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 21 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15187 - AVUI / Any XLI. Núm. 14057 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6,7

Els pressupostos, encallats fins a principis d'any

TEMPS • La conjuntura política, pendent de la investidura de Sánchez, dilata la tramitació dels comptes fins al gener

PRUDENTS • Les bases d'un acord del govern amb els comuns semblen encarrilades, però s'imposa la prudència

NACIONAL

P15



La ronda Litoral congestionada, en una imatge que es repeteix en les hores punta dels dies feiners ■ RACC

Dos dies perduts al volant

Les congestions per accedir a Barcelona fan perdre dos dies a l'any

Nacional

P14

El Tribunal Suprem avala la concessió de l'aigua a Agbar

La sentència és un revés a la pretensió de Colau de municipalitzar el servei

Cultura i Espectacles

P23

El CAP Raval Nord, a la Capella de la Misericòrdia

Acord a tres bandes que permetrà al Macba ampliar el seu espai

Societat

P16

La Guia Michelin deixa 4 estrelles a Catalunya

L'Aürt, Cinc Sentits i Deliranto guanyen la distinció i l'Angle suma la segona

Opinió

P16

Per una nova llei de mecenatge

Joan Guàrdia Olmos
Catedràtic a la Universitat de Barcelona



168850-11470708

BiG
SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Emili Gispert

El preu



S'acumulen les resolucions d'organismes internacionals que emmascaren el poder judicial espanyol i embruten els altres poders de l'Estat,

que, com hem pogut comprovar, es fonen en un de sol quan es tracta de combatre l'independentisme. És part del preu que estan disposats a pagar per a la unitat d'Espanya. Ja ho va advertir Pérez Rubalcaba i no ens n'hem d'estranyar. El paga l'executiu, sigui de dretes com el de Rajoy o presumptament d'esquerres com el de Sánchez. I el paga el legislatiu, que manté la sedició en el Codi Penal, un delictes del segle XVI creat per monarques per parar les revoltes de la gent que volia els seus drets, com molt bé deia l'advocat de Clara Ponsatí, Amer Anwar. A parts iguals, solidàriament, els poders de l'Estat estan disposats a pagar el preu que calgui a compte d'un crèdit democràtic exhaurit, malgrat els esforços i els diners esmerçats a l'Espanya Global d'Irene Lozano i Josep Borrell. La darrera i potser més sonora clatejada a la justícia espanyola és l'informe d'Amnistia Internacional que determina que el Suprem ha vulnerat el principi de legalitat, demana l'alliberament de Cuixart i Sánchez i adverteix que s'ha obert la porta a condemnar protestes pacífiques. Un revés que s'afegeix al demolidor informe dels observadors de la International Trial Watch i a l'anterior resolució del Grup de Treball de Detencions Arbitràries de les Nacions Unides, per citar només tres pronunciaments de la cinquantena que ha constatat Òmnium. Instal·lada en una nova autarquia, ni aquestes crítiques ni les cada vegada més nombroses bufetades d'instàncies jurídiques europees faran moure un pèl la justícia espanyola a curt termini. Al contrari, respon amb una virulència emparada, més ben dit, esperonada per un poder mediàtic patriòtic espanyol que menysprea qualsevol resolució d'àmbit internacional vingui d'Amnistia, de l'ONU, dels observadors internacionals del judici, del tribunal de Slesvig-Holstein o de l'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. En aquest context s'explica la celeritat amb què Jesús María Barrientos, president del TSJC, va ventilar la petició de l'advocat del president Torra de fer cinc consultes a l'alt tribunal europeu abans de dictar sentència sobre el cas de la pancarta així com la decisió d'investigar-lo de nou. La factura trigarà, però acabarà arribant, i el preu serà molt elevat.



La vinyeta

Fer



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Posem-los a prova

Jo facilitaria la investidura de Pedro Sánchez. Si fos ERC i em trobés en la pell de Gabriel Rufián, vull dir. I si fos Carles Puigdemont cursaria ordres a Laura Borràs perquè no la impedis. En forma d'abstenció o en les mil formes que els polítics coneixen per tirar endavant i justificar les coses en principi desagradables. A veure què passa. "Amb aquest Pedro Sánchez no hi ha res a parlar", van dir ERC i JxC durant la campanya electoral. Realment es feia difícil, per no dir impossible. I amb el Pedro Sánchez d'ara? Sembla un altre. S'ha ablanit, les seves invectives contra els independentistes i fins i tot contra la pròpia Catalunya en conjunt han perdut mordent... Se'm dirà que el Pedro Sánchez autèntic és el primer. No ho sé, posem-lo a prova. O potser sí que ho és, només que la necessitat de pactar amb Pablo Iglesias d'Unides Podem l'ha fet rectificar per força. Hi ha tantes coses, proferides en campanya electoral que més valdria oblidar... I ara parlo de tots els partits i els seus representants, inclosos els independentistes, és clar.

“Pedro Sánchez hauria de poder formar govern. A veure què passa

Posem a prova Pedro Sánchez i Pablo Iglesias, dic. Què hi podem perdre? ERC té por que si ho fa en solitari i al marge de JxC pugui perdre la seva ambició: ser majoritària al Parlament i obtenir la presidència de la Generalitat. Té por que el votant que no pot veure Sánchez ni en pintura no entengui les subtils a què de vegades la política, tan barroera, obliga, i dipositi la confiança en la CUP o en JxC. Amb la radicalitat de la CUP no cal comptar-hi, en aquesta maniobra. Però per què no amb JxC? El manteniment de la presidència de la Generalitat el paralitza? Però si tant JxC com ERC no

paren d'exigir "diàleg", "taula de diàleg", "escenari de diàleg"... Pedro Sánchez, per inspiració d'Unides Podem, sembla que ara no rebutgi ni el diàleg ni el mobiliari on exercir-lo. Posem-lo a prova, hi insisteixo. A veure fins on arriba, què diu, què ofereix... Alguns llegeixen el document que Sánchez i Iglesias van signar en aquella tauleta situada en un racó davant la qual després els dos homes es van abraçar i hi troben poques concrecions i alguna reincidència negativa. Home, tampoc era qüestió de convocar el referèndum. La convocatòria del referèndum, si l'arribem a veure, suposo que se signarà en una taulassa després d'haver passat per moltes taules i tauletes. "Si l'arribem a veure." Carles Mundó, ex-conseller processat, ha escrit un llibre que es diu *El referèndum inevitable*. Jo altres vegades he dit que tard o d'hora ho serà. Tard o d'hora, i amb voluntat i possibilitat de guanyar-lo.

L'alternativa, anar a unes altres eleccions i que guanyi la dreta, és més funesta. Sempre que no se sigui partidari del "com pitjor millor". Aquí sí que no m'hi trobaran.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.



Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/mxrk5f>



A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

La llei que Florentino no vol

Darrerament hem vist una altra ofensiva contra el govern, però paradoxalment de sectors independentistes. Entre altres qüestions s'ha fet servir la llei de contractes i serveis a les persones. La que anomenen "lleï Aragones", tot i que també se li podria dir "lleï Romeva", ja que va ser l'exconseller qui la va iniciar –suposo que fa lleig apuntar contra un pres polític. La crítica al govern és legítima, però l'actual setge a l'executiu de sectors lligats a la CUP té una flaire electoralista. Crec que és un error i una manipulació, però darrerament no falten les píffies farcides de notícies falses, com ara la de Mireia Vehí en el debat electoral amb la boda de Rufián. Per exemple, es vol presentar la nova llei com a neoliberal però resulta paradoxal que siguin les grans empreses dels serveis, com ara la filial d'ACS Clece, les que aplaudeixen l'oposició a la llei. Cal recordar que a Barcelona la companyia de Florentino Pérez, i Sa-cyr, va aconseguir la major part del servei

“És lícit criticar el govern però l'enemic dels serveis públics és al Bernabéu i no a la Generalitat. Sobra electoralisme

d'atenció domiciliària de l'Ajuntament governat pels comuns de l'alcaldeessa Ada Colau. Un fet que la nova llei impediria. L'externalització de serveis és una realitat també en municipis governats per la CUP, com ara amb la subcontractació de la gestió en escoles bressol i el manteniment de la concessió del servei d'autobús que Berga va lliurar en el seu dia a una de les grans empreses del sector, Alsa. És

per això, i perquè s'ha rebutjat buscar millores i consensos durant la tramitació parlamentària de la llei –ni tan sols s'hi han presentat esmenes– que hi veig partidisme. L'oposició al govern és legítima però no és lícit que per desgastar ERC amb objectius electoralistes tot just sigui des de l'independentisme d'esquerres que s'intoxiqui sobre un suposat foment de l'externalització que la llei no preveu. Quan el que fa és regular-ho a favor de les empreses socials de proximitat fent prevaler la qualitat. O insinuar que els serveis deixarien de ser de titularitat pública –fet també incert– confonent intencionadament els codis de contractació amb els serveis essencials. I és que quan creus que la raó només és teva –com va dir en el FAQs la portaveu d'Arran, Núria Martí– segurament penses que tot s'hi val per imposar-la. Però potser alguns s'han equivocat d'enemic i haurien de buscar-los més a la llotja del Bernabéu que no pas a conselleries de la Generalitat.



De reüll

Anna Balcells

Girar full

Després de sobrevolar la campanya electoral, la bomba dels ERO d'Andalusia ha acabat esclatant damunt del PSOE en plenes negociacions per a la investidura de Pedro Sánchez. Els dirigents socialistes s'han afanyat a treure ferro a les condemnes per tal de no veure perjudicat el part –ara sí– del primer govern de coalició de la democràcia espanyola. La consigna és la de mirar endavant, tot i que José Luis Ábalos, ministre de Foment en funcions, insistia a tornar als temps de l'“i tu més” amb el PP explicant que la Gürtel és pitjor que el

Si no es fa net, s'imposa la percepció que la corrupció és el sistema

frau de la Junta andalusa. En la mateixa premsa per girar full es movien els líders d'Unides Podem, signataris d'un pacte de coalició amb el PSOE. Ho resumia gràficament Pablo Iglesias quan es referia a la sentència dels ERO com el “retrat d'una època”, la del bipartidisme, que ja no tornarà

perquè “Espanya ha canviat” i no tolerarà més la corrupció. Tant de bo fos veritat i no una simple afirmació voluntarista destinada, només, a salvar un pacte de govern. Potser algun dia sabrem tot el mal que ha causat la corrupció, fera de múltiples caps, a l'Espanya i a la Catalunya dels darrers 40 anys: la degradació moral, la minva dels recursos públics, els atemptats urbanístics i ambientals, l'afebliment de les institucions... I la desafecció política, perquè, si no es fa net i no s'imposa la transparència, prevaldrà la percepció que, al final, la corrupció és el sistema

Les cares de la notícia



PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Pedro Sánchez

Res a dir dels ERO

Dos dies després de la sentència sobre el cas dels ERO a Andalusia, que suposa el més dur revés judicial rebut per dirigents del PSOE, el màxim responsable actual del partit no n'ha dit res. Ahir, en el Congrés Europeu d'Empresa Familiar, va evitar fer cap menció al greu escàndol de corrupció.



DIRECTOR DE CINEMA

Jérémy Clapin

Gran film d'animació

El cineasta francès fa el salt al llargmetratge amb *¿Dónde está mi cuerpo?*, una adaptació de la novel·la *Happy hand*, que s'estrena demà als cinemes. La pel·lícula d'animació, que va ser presentada al Festival de Sitges, és una història carregada de poesia i nostàlgia sobre l'amor i la pèrdua.



CUINER

Jordi Cruz

Fogons estrellats

El cuiner català Jordi Cruz va ser un dels vencedors en la Gala de les Estrelles Michelin, que es va celebrar aquest dimecres a la nit a Sevilla. Cruz manté les tres estrelles que ja llua al seu restaurant Àbac i guanya la segona distinció pel restaurant Angle, que dirigeix el xef Albert Durà.



EDITORIAL

Amnistia sentència la sentència

El dictamen d'Amnistia Internacional sobre la sentència de l'1-O és una denúncia en tota regla de l'arbitrarietat amb què el Tribunal Suprem ha aplicat la legislació espanyola als independentistes catalans. Fet que deixa l'Estat espanyol en una vergonyosa situació davant els ulls del món per vulneració de drets fonamentals. En el seu informe, Amnistia exigeix l'alliberament immediat de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, així com l'anul·lació de la condemna. L'organització defensa la legitimitat i la naturalesa pacífica de les mobilitzacions del 20-S i l'1-O del 2017 i critica l'aplicació del delictes de sedició.

L'abast de la recriminació d'Amnistia va molt més enllà de l'afectació individual als presos polítics. L'organització mostra preocupació perquè la sentència podria “obrir la porta a una més gran criminalització dels actes directament relacionats amb l'exercici pacífic dels drets a la llibertat d'expressió i de reunió”. Una advertència que situa en la més absoluta indefensió tota la ciutadania davant l'aplicació arbitrària de la llei en contra dels drets fonamentals. Per Amnistia, el Suprem ha forçat una sentència “desproporcionada, excessiva, restrictiva, imprecisa i perillosa” per combatre l'independentisme i en defensa de la sacrosanta unitat d'Espanya. Segurament l'Estat no atindrà la petició d'alliberar els presos polítics, com tampoc ho va fer amb l'exigència d'instàncies de l'ONU. Però el nou dictamen el deixa en una posició internacional dèbil. L'Estat espanyol, a més de veure malmesa la seva imatge democràtica, haurà de fer front a les decisions de tribunals internacionals com el d'Estrasburg –aquestes, d'obligat compliment– on sí que es llegeixen –i molt atentament– els informes d'Amnistia Internacional.

Tal dia
com
avui fa...



1
any

Jutge i part

El magistrat del polèmic tripijoc del poder judicial entre el PP i el PSOE, Javier Marchena, jutjarà ara els dirigents independentistes per l'1-O.

10
anys

Saura pressiona

La pressió de la sentència sobre l'Estatut es posa de manifest amb unes declaracions de Joan Saura en què reclama la dimissió dels magistrats.

20
anys

Reactivació

La direcció de CiU preveu reactivar la Declaració de Barcelona abans de les eleccions generals, que se celebraran el març que ve.

Full de ruta

David Brugué

Roba, que et sortirà bé



La justícia a l'Estat espanyol és curiosa. Si desvies més de 680 milions de fons públics i t'enganxen, et porten a judici i, com aquell qui diu, te'n vas a casa amb tota la tranquil·litat del món. Màxim t'inhabiliten uns quants anys i si tens el sùmmum de la mala sort, et sentencien a sis anys de presó. Si poses urnes perquè la gent voti o pugues dalt d'un cotxe de la Guàrdia Civil per evitar mals majors, també et porten a judici. Amb una diferència: que abans et tenen dos anys en presó preventiva. Quan arribes al judici et cau la inhabilitació i penes que arriben als 15 anys de presó. Sincerament, no em sembla que les penes ni els *crims* siguin comparables. Sobretot per la gravetat d'un i altre. Gairebé 700 milions d'euros són molts i molts diners que, ja no ben invertits sinó tan sols invertits, poden solucionar molts déficits en una regió com Andalusia. El crim dels polítics catalans, quin és? Donar sortida a l'anhel de dos milions de persones que, justa-

El sentit comú et fa dirimir què és just i què és injust. I les dues sentències són injustes. Una per excessiva i l'altra per massa laxa

ment, el que demanen és justícia? Pujar dalt d'un cotxe de la Guàrdia Civil? Posar unes urnes?

No vull ni imaginar-me quines penes haurien caigut als responsables del robatori dels diners andalusos si aquests fossin catalans. Si en lloc de condemnar dos expresidents i una exministra socialista, aquests haguessin estat independentistes responsables a la Generalitat i no a la Junta d'Andalusia. I què hauria dit el govern en funcions de l'Estat espanyol? Perquè, de fet, ha dit poca cosa. El seu president ni ha piulat, i quan han parlat ha estat per dir que aquesta gent ja no forma part del seu organigrama i que al PP sí que el van condemnar com a partit amb la Gürtel, i que a ells no.

Ni soc lletrat ni entenc de lleis. Però el sentit comú et fa dirimir què és just i què és injust. I les dues sentències són injustes. Una per excessiva i l'altra per massa laxa. I al final arribes a la conclusió de sempre: que el judici del procés no era un judici per il·legalitats. Era un judici i una condemna a unes idees.



Tribuna

David Murillo Bonvehí. Sociòleg i professor d'Esade

Bolívia, per exemple

Es fets de Bolívia d'aquests darrers dies han donat lloc a múltiples lectures i interpretacions. En el rerefons de la crisi, una controvertida sentència del Tribunal Constitucional, l'any 2017, que permetia a Evo Morales esquivar el resultat del referèndum de l'any anterior que li impedia concórrer a unes noves eleccions. Segueix una denúncia per frau electoral al partit de Morales, una inviació de les forces armades que el president abandoni el poder, enfrontaments als carrers i renúncia posterior. En l'eix del problema hi apareixen uns vectors coneguts per al lector català: un país políticament dividit, una voluntat popular clara per tal que Evo no es presenti a les eleccions, una legitimitat de la decisió de seguir dubtosa i un qüestionament de la separació de poders. Què fer amb tot plegat?

EL CONSERVADOR DIARI 'ABC' ho anuncia així: "Crisi política desfermada a Bolívia després de les eleccions fraudulentament celebrades el 20 d'octubre". El Council on Foreign Relations, el

think tank demòcrata per excel·lència dels EUA, exposava com les eleccions fraudulentament havien empès Morales a abandonar el poder i fugir a Mèxic mentre [Evo] enfonsava Bolívia en la crisi. Curiosa coincidència. Fins a quin punt el frau ha estat el factor determinant de la crisi? Bé, aquí hem d'exposar novament la famosa doble vara de mesurar.

LA TUPINADA ELECTORAL del 1996 amb què l'eltsin contra pronòstic va guanyar les eleccions van ser condonades per la premsa occidental. Era un dels nostres. Quan l'any 2012 els analistes van assenyalar frau a favor de Putin, Occident va protestar. La història es repeteix. Sembla clar que a Bolívia hi ha hagut frau electoral. Tanmateix, és evident que aquest frau no invalida la victòria clara d'Evo en primera volta. Per què, doncs, no parlem obertament d'un cop d'estat? Particularment en un Estat, l'espanyol, tan obert a utilitzar el terme amb alegria? Occident no ha tingut gaire problema a condonar cops d'estat a Algèria, l'any 1992, o el més

recent d'Al-Sisi, a Egipte. Tots dos contra partits islamistes. El que ha canviat, però, és el marc mediàtic, els canals pels quals la informació arriba als ciutadans, i pels quals aquesta doble moral camuflada en el llenguatge de la notícia era finalment acceptada. Ha canviat a Rússia, ha canviat a Bolívia i, òbviament, ha canviat a l'Estat espanyol. Aquí rau una part no poc important de la crisi de legitimitat del sistema.

L'ANY 2007 em van convidar a fer un cicle de conferències sobre el futur de la democràcia liberal a Bolívia. El propòsit poc dissimulat era que un europeu els parlés de la bona nova de la democràcia liberal. Eren temps d'incertesa per a la classe dirigent: Evo, Chávez i Correa estenien el bolivarianisme i posaven en qüestió la distribució de poder a la regió. En sortir d'una d'aquelles sessions em van envoltar un conjunt de militars retirats: tingui en compte, senyor professor, que finalment Evo és aquí perquè nosaltres ho hem permès. Doncs això mateix.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'1 és groc, el 2 és vermell, el 3 és verd

■ Soc sinestèsica. Encara que soni fatal, no vol dir que pateixi cap malaltia greu, sinó que les meves neurones han format connexions *extres*, fent que, en percebre un sentit determinat, se n'activa un altre. El meu tipus de sinestèsia és el de grafema-color, que és el més comú, i vol dir que, en percebre una lletra o número, es veu representat dins la meva ment d'un color determinat. Això no té cap efecte en la meua vida quotidiana més enllà que puc recuperar xifres que se m'havien oblidat si en recordo el color. En el meu cas particular (ja que cada sinestèsic forma associacions amb colors i percepcions diferents), tinc un desavantatge en concret: el 3 i el 7 són exactament del mateix color verd. I, en confondre'ls, mai he deixat de cometre errors ximpls

en els exàmens de matemàtiques.

MAR PICÓ
Barcelona

20-N, 44 anys... I som el problema!

■ El 20 de novembre del 1975, després de setmanes de serveis continuats, patrulles, reforços, guàrdies..., en arribar al cos de guàrdia ho vam sentir: s'ha mort el Franco! Ja era hora, vaig pensar. La majoria de reclutes i soldats dels reemplaçaments del 74/75 estàvem fins als dallonses de l'estat excepcional en què estaven els quarters, a l'expectativa de com es gestionaria la imminent desaparició del dictador.

I formats, fora la bateria, morts de fred, en blanc i negre, ens van fer empassar el discurs d'Arias Navarro, aquell en què, mig plorant, començava "Espanyoles, Franco ha muerto..."

Durant tota la *mili* vaig anar aprenent a escapolir-me per passar el tràngol de la millor manera fins que, coincidències de la vida, el migdia de l'11 de setembre de 1976, el de la primera concentració a Sant Boi, sortíem llicenciats dels quarters de Gardeny, a Lleida, cap a casa.

Fa uns dies vam veure, a tot color, com un helicòpter facilitava l'ascensió, si més no d'un tram, de Franco, en cos, al cel. L'ànima del franquisme –no més cal repassar els vots– temo que s'ha quedat entre nosaltres. Han passat més de quaranta anys, més de mitja dotzena de governs, de diferents colors, i una transició mai del tot conclusa.

L'expulsió de Franco del Valle de los Caídos ha generat un debat a Espanya entre els partidaris del trasllat i els que no. En canvi, aquestes dues Espanyes van agafades de la mà a l'hora de no deixar ni debatre la qüestió de les llibertats de-

mocràtiques de Catalunya. Aquesta és la qüestió!

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

La clau de la creativitat

■ Des de fa uns mesos estic fent pràctiques a la Fundació Catalana Síndrome de Down i he arribat a la conclusió següent: treballar amb persones en situació de discapacitat et fa ser més creatiu! He après que per avançar cal incorporar mirades diferents als sistemes tradicionals. Perquè els grups diversos són els més innovadors. I és una qüestió de lògica que mai m'havia plantejat; si sempre et mous en un mateix entorn, amb les mateixes idees i motivacions, no aconseguiràs avançar. Perquè la diferència és el que ens fa únics, és el que ens fa créixer i és allò que ens fa creatius.

ALEJANDRO VERA
Vilassar de Mar (Maresme)

La frase del dia



“No pot ser que una via estigui tallada per una protesta que havia anat disminuint i s’estava deteriorant?”

Ada Colau, ALCALDESSA DE BARCELONA (RESPECTE DE L'ACAMPADA A LA PLAÇA UNIVERSITAT)



Tribuna

Àngel Castiñeira / Josep M. Lozano. Professors d'Esade (URL)

Parlar de valors sense dir res

Després de molts anys de treballar amb empreses, organitzacions i administracions públiques hem arribat a una conclusió que no per tòpica deixa de tenir interès: en moltes d'elles, quan analitzen la seva activitat i pensen sobre ella, hi ha una preocupació sincera pel que, sintèticament, en diuen “els valors”. Ara bé, aquesta conclusió ve acompanyada d'una constatació. Quan s'incorporen els valors a l'agenda gairebé sempre es fa com si hom passés a parlar d'un tema nou, una mena d'apartat diferent, específic, amb entitat pròpia i separada de tot el que s'ha parlat abans i del que s'ha de parlar després. Ras i curt: hi ha una preocupació sincera pels valors, però, habitualment, quan hom parla del que fa no parla de valors; i quan parla de valors, no parla del que fa. No cal dir que això no vol dir que hom s'instal·li en una mena de bla-bla-bla vaporós, perquè sempre se sol recórrer a l'exigència que els valors cal “aplicar-los”. Però parlar-ne, el que se'n diu parlar-ne, sempre és una activitat específica i separada. Cosa que de seguida fa caure en la temptació d'encarregar-ho a suposats especialistes o al consultor de torn.

D'AQUESTA MANERA el discurs sobre els valors fàcilment esdevé subsidiari o instrumental. I de vegades alguna cosa pitjor: quan parlar de valors és sobretot una manera de parlar malament dels altres, de les seves incoherències o, directament, dels seus incompliments. Sovint hem dit que hi ha un element clau per a diagnosticar quin ús es fa del discurs sobre els valors: no preguntar-se què es diu, sinó preguntar de qui es parla. És a dir, si és un discurs en primera o en tercera persona (sigui del singular, sigui del plural).

VOL DIR TOT PLEGAT que hem de deixar de parlar-ne? No és pas aquesta la nostra posició. Una possible pista de sortida és explorar la diferència entre parlar-ne en primera o en tercera persona. En el segon

cas els resultats solen ser una llista impecable de principis generals amb els quals no és possible no estar d'acord. Per això, al capdavant, totes les llistes de valors corporatius i institucionals són tan predictibles i s'assemblen tant. Quan se'n parla en primera persona, la pregunta rellevant no és què pensem sinó què compartim i què volem compartir. El focus no és quines idees tenim, sinó què és el que ens vincula els uns als altres, en les maneres de prendre decisions, d'actuar i de relacionar-nos amb l'entorn. I, per tant, no la pregunta abstracta sobre quina és la nostra identitat, sinó la pregunta concreta sobre amb què ens identifiquem (nosaltres) i amb què ens identifiquen (els altres que es relacionen amb nosaltres).

PARLAR – I PENSAR – SOBRE VALORS en el si d'una organització no és parlar de definicions sinó d'interpretacions, no és predicar, sinó vincular la parla amb la pràctica. Òbviament, és important tenir un marc de referència clar. Però si del que es tracta és de construir relacions i maneres de procedir en un context determinat, aleshores la referència no és la definició d'ideals, sinó la

realització de pràctiques possibles. Dit en altres paraules, els valors esdevenen significatius si formen part de la conversa ordinària quan es parla de prioritats i presa de decisions. I aleshores hi ha tres components que esdevenen imprescindibles. En primer lloc, l'exemplaritat. Dissortadament s'ha parlat molt de responsabilitat i, comparativament, molt menys d'exemplaritat. L'exemplaritat no és una mena de perfecció tan impecable com impossible. L'exemplaritat és una trajectòria que articula de manera plausible, coherent i constant una manera de parlar i una manera de fer. En segon lloc, la socialització: si els valors són tan importants com se sol dir en una organització o institució, qui i com té cura dels processos de socialització de les persones i del fet que siguin significatius i rellevants també en termes de valors? En tercer lloc, institucionalització. Amb això no ens referim a penjar més documents al web corporatiu, sinó al fet que els processos organitzatius arrelin en la cultura de l'organització i siguin comprensibles també en termes de valors (sobretot si partim del supòsit que sovint no ho són des de cap punt de vista); comprensibles vol dir comprensibles, no perfectament coherents. Aquest tres punts convergeixen en un punt d'intersecció: els valors no cal que siguin objecte de declaracions, però s'han de fer presents en les converses. Si ho haguéssim de dir de manera exagerada, diríem que sobren declaracions i falten converses: espais on parlar del que es fa, de com es fa i de per què es fa s'integren en un únic parlar.

COMPTAT I DEBATUT, no es pot parlar de valors parlant només de valors. I no es pot parlar de reptes –i de pràctiques!– concrets sense parlar també de valors; ni es pot parlar de valors sense parlar també de reptes –i de pràctiques!– concrets.

“Ni es pot parlar de valors, només parlant de valors, sense parlar també de reptes i de pràctiques concrets.”

De set en set

Sara Muñoz

Les ajudes a la banca



El Banc d'Espanya ha anunciat, sense despenjar-se, que les ajudes al sector financer durant la crisi s'han disparat fins als 65.725 milions d'euros. D'aquests, 42.561 els ha aportat l'Estat, és a dir, vostè, el seu veí i el fruïter que els ven a tots dos les pomes i que aquest mes no es pot comprar unes sabates perquè ha d'abonar la quota d'autònom. Ara fa just un any, el mateix Banc d'Espanya va admetre que la banca amb prou feines havia retornat un 8,03% de les ajudes percebudes. Mentrestant, la xacra dels desnonaments no s'atura. Catalunya segueix

Les ajudes al sector financer s'han disparat ja fins als 65.725 milions d'euros

encapçalant un rànquing ben nefast, amb una mitjana de 38 desnonaments al dia. Si bé és cert que els que tenen l'origen en una execució hipotecària han baixat al voltant d'un 30%, no és menys real que qualsevol fill de veí està obligat a sufragar fins a l'últim cèntim del deute amb una entitat bancària si no vol veure com el pes de la justícia recau sobre ell. En canvi, la banca no sembla tenir l'obligació de correspondre amb un comportament similar i ni tan sols afluïxa sabent que la seva salvació depèn de molts ciutadans com els que vol expulsar. De la mateixa manera que si jo suspenc en la gestió de la meua economia no vindrà ningú a donar-me copets a l'esquena ni a injectar-me uns quants euros sense contrapartida, no puc entendre per què el sector financer té màniga ampla. O potser s'entén millor quan llegeixes exemples de com els bancs condonen deute als partits. *Quid pro quo*.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

Dos dies a l'any perduts en cues per entrar a Barcelona

Un estudi del RACC conclou que des del 2016 s'han agreujat les retencions als accessos viaris



Tornen a decretar presó provisional als quatre CDR

En la repetició de la vista el jutge manté que hi ha el risc de fuga i de destrucció de proves

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El pressupost s'ajorna fins

DIÀLEG Govern i comuns tot just han reprès els contactes després d'una treva electoral que en dilatarà els terminis de tramitació fins al gener **POR** Les bases d'un acord semblen encarrilades però la conjuntura política n'és el principal risc

Òscar Palau
BARCELONA

A pas lent. L'aprovació del decret llei del pressupost del 2020 per part del govern, que segons les últimes estimacions es preveia fer al desembre, probablement s'endarrerirà de nou fins a la primera quinzena de gener, segons van confirmar ahir a El Punt Avui fonts del Departament de la Vicepresidència, Economia i Hisenda. Això farà que la tramitació al Parlament, on el text ha d'entrar tot seguit per al seu debat, també es retardi. En el millor dels casos, les noves estimacions no fan pensar que els comptes es puguin aprovar fins a principi de març; sempre, és clar, que obtinguin prou suport parlamentari. Tal com es temia, el principal motiu de la nova dilatació és l'inesperat període electoral que va desembocar en les eleccions del 10-N, que va congelar totes les converses entre el govern i els comuns —el principal soci potencial ara mateix—, però també els complexos procediments que han de seguir els comptes internament per al seu transvasament a la base de dades des dels departaments, procediments que igualment es van aturar perquè en cas contrari haurien limitat molt el marge de maniobra per incloure retocs derivats de la negociació política.

Una negociació, això sí, que ja s'ha reprès aquests dies —hi ha hagut nous i discrets contactes, i la setmana que ve se'n preveuen

més—, i ho ha fet marcada per l'anunci que va fer divendres passat el vicepresident, Pere Aragonès, en el sentit que el govern hi introduirà una rebaixa del 30% de les taxes universitàries el proper curs, una de les principals reivindicacions que havia posat sobre la taula el grup de Catalunya en Comú Podem per donar-hi suport.

Fonts dels comuns admetien ahir que, tot i estar-ne al corrent internament, l'anunci públic els va agafar per sorpresa i, a banda de valorar-lo positivament, l'interpretaven com un gest del govern per marcar posició i pressionar davant la represa de les converses. En aquest sentit, una part i l'altra es mostraven molt prudents i evitaven ahir valorar com evoluciona en conjunt la negociació, per bé que des dels comuns recordaven que encara hi ha diverses matèries en què les posicions estan allunyades, com les partides perquè la Generalitat torni a finançar les escoles bressol, la sanitat o les polítiques d'habitatge. En aquest sentit, apuntaven la possibilitat que s'hagin de crear comissions bilaterals específiques per anar tancant temes.

En tot cas, més enllà del detall dels pressupostos, el principal factor que posa en risc la seva aprovació, i que més preocupa el govern, és que les converses es compliquin per la "conjuntura política". "Primer han de definir el rumb del govern, que va a la deriva", exigien fonts dels comuns



El vicepresident Pere Aragonès, divendres passat, quan va anunciar la retallada d'un 30% de les taxes universitàries el curs vinent si s'aprova el nou pressupost ■ ACN

La xifra

2.510

milions més de despesa social que el 2017 (i 795 més que la del 2019) té la proposta de comptes que fa el govern.

consultades. Des del grup, de fet, ja fa mesos que s'han mostrat molt crítics amb la gestió del govern de Quim Torra, i han demanat obertament que plegui i convoqui eleccions, discurs que seria poc compatible amb el suport a uns

pressupostos que, d'altra banda, admeten que és molt important que tirin endavant, després de dos anys de pròrrogues. En aquest sentit, la posició que els partits independentistes adoptin vers el pacte PSOE-Podem per investir Pedro Sánchez també hi podria jugar un paper clau. Completa el joc de vasos comunicants el pressupost de l'Ajuntament de Barcelona, on tot i ser a l'oposició ERC va fer un primer gest fa uns dies perquè pugui aprovar-se.

Qui ahir va negar del tot que pugui entrar en la negociació com a alternativa

o complement als comuns és el PSC, després que apareguessin algunes informacions en aquest sentit. La diputada Alicia Romero les va tallar d'arrel a Twitter, on va dir que el seu grup "no està en cap negociació" amb l'executiu sobre els propers pressupostos. "El que ha de fer el govern és presentar-los ja al Parlament perquè en coneguem el contingut i els puguem debatre amb tota transparència", reptava Romero. Els socialistes no tancaven així del tot la porta a un eventual suport o abstenció, tot i que fonts consultades ahir adme-

tien que ara mateix és molt improbable.

Pel que fa als números en si, poques novetats més han transcendit des que, a final d'agost, l'executiu va avançar que havia preparat uns comptes que tindrien uns 2.510 milions d'euros més de despesa social, arran de la millora de l'economia, que els últims aprovats el 2017 —795 més si es comparaven amb l'esborrany presentat per a enguany, que ni tan sols es va tramitar al Parlament ja que no tenia els suports mínims— que anirien per exemple a contractar més docents, bombers i

L'APUNT Respostes

Jordi Alemany

S'ha criticat molt la tardança en la resposta d'Amnistia a la sentència del judici del Suprem per l'1-O i alguns farien bé, sobretot els partits polítics, vistos els precedents, de prendre'n nota. Perquè, tot i tenir en compte les ingerències de l'Estat, cal recordar que s'espera encara una resposta unitària del Parlament a la resolució del tribunal, i tampoc queda massa temps perquè

s'intenti consensuar una posició comuna de les formacions independentistes al Congrés de cara a la possible investidura de Pedro Sánchez. El retrovisor ens diu que sembla difícil, però no perdem l'esperança. Les taules de diàleg i les reunions entre pocs, o entre molts, estan bé, però alguna vegada estaria bé arribar a un consens. I, si no interessa, dir-ho obertament.



s al 2020



Economia vol avaluar el cycle pressupostari

La secretària d'Economia del govern, Natàlia Mas Guix, va apostar ahir davant la comissió d'Economia perquè l'avaluació d'objectius s'incorpori com a pràctica sistemàtica i periòdica en el cycle pressupostari, tant per transparència com per obtenir un coneixement "rigorós" del funcionament de les actuacions públiques, que "faciliti" la presa de decisions i l'assignació de recursos. Per fer-ho, el govern ja ha instaurat un fons de 180.000 euros i vol introduir partides a cada departament en els comptes del 2020. Mas, que va instar el Parlament a introduir mesures similars, ho va justificar per l'augment de la despesa previst arreu pels reptes climàtics i demogràfics, combinat amb la limitació i rigidesa de les regles fiscals. La secretària va recordar que per primer cop ara es vincularan programes pressupostaris a l'Agenda 2030, fet que "ajudarà a posar les llums llargues", i es va mostrar a favor de "modular" la regla de la despesa per diferenciar entre la corrent i la inversió. "Sorprèn que no estigui tipificat", conclouia.

massos. Al llarg de les converses, els últims mesos el mateix Aragonès s'ha mostrat obert a cedir en altres peticions dels comuns, com la possibilitat de retocar "per dalt i per baix" el tram autonòmic de l'IRPF, de gravar més les grans fortunes en l'impost de successions o d'introduir més figures fiscals ambientals, fets que suposarien uns quants centenars de milions més d'ingressos. Precisament la setmana vinent el Parlament ha d'aprovar la llei que desplega el nou impost sobre l'emissió de diòxid de carboni dels vehicles,

que el govern ja va anunciar que vol començar a recaptar el proper novembre, amb efectes retroactius des del 1 de gener del 2020. Fa unes setmanes, el número 2 del departament, Albert Castellanos, va anunciar davant del Cercle d'Infraestructures que el pressupost del 2020 "marcarà l'inici de la recuperació de la inversió pública" del govern a Catalunya, que ha quedat en mínims durant l'última dècada. Castellanos va proposar recuperar un pla plurianual i una política fiscal "més amable" amb les inversions públiques. ■



Les republicanes Marta Vilalta i Carolina Telechea, ahir al Parlament sortint de la reunió amb JxCat ■ GUILLEM ROSET / ACN

ERC consultarà dilluns a les bases el seu vot sobre la investidura de Sánchez

■ Els republicans, que per ara mantenen el no, es van reunir ahir amb JxCat per pactar una estratègia comuna ■ La setmana vinent reprendran les converses

Òscar Palau
BARCELONA

Les bases d'ERC decidiran el sentit del vot a la investidura de Sánchez. Segons va avançar ahir *El Periòdic*, i va poder confirmar El Punt Avui, els republicans convocaran al llarg de dilluns una consulta telemàtica perquè la militància decideixi si s'ha de votar contra l'actual president en funcions en cas que aquest rebutgi la principal condició d'ERC per invertir-lo: que s'instauri una taula de negociació on es pugui parlar de tot. La consulta ja la demanaven fa uns mesos des del sector crític, però a diferència de llavors, quan la posició majoritària a la cúpula era donar un vot de confiança al PSOE, el viratge socialista a posicions més antagòniques ha dividit ara les opinions a la direcció i farà molt més difícil que li puguin donar suport sense res a canvi, segons ahir admetien fonts consultades.

Amb l'objectiu de consensuar una posició con-

Els sindicats pressionen pel sí

El secretari general de CCOO a Catalunya, Javier Pacheco, va pressionar ahir els grups independentistes, i sobretot ERC, perquè en les properes setmanes facilitin la investidura de Pedro Sánchez per "obrir les portes de les llibertats democràtiques i tancar les del retorn d'una Espanya uniforme i exclouent de les diversitats", segons va dir en un esmorzar de Fòrum Europa.

La junta de l'independentisme i explorar fórmules de col·laboració al Congrés, ERC i JxCat van iniciar tot just ahir converses formals en una trobada discreta al Parlament, que es va allargar poc més d'una hora i va acabar amb pocs avenços. "És una primera reunió de moltes que vindran per a una posició conjunta", es limitava a dir, a la sortida, la líder de JxCat a Madrid, Laura Borràs. "Les posicions són molt clares i seguirem parlant", apuntava la líder de JxCat.

Pacheco també va advocar, arran de l'informe d'Amnistia Internacional, per la llibertat dels polítics condemnats, per "justícia" i perquè poden ser "interlocutors necessaris" per resoldre el conflicte. El seu homòleg a la UGT, Camil Ros, també va dir ahir que veu "imprescindible" que JxCat i ERC tinguin "les converses necessàries" amb PSOE i Podem per invertir Sánchez.

La secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta. Amb ella no hi va ser el líder al Congrés, Gabriel Rufián, però sí la número 2 al Congrés, Carolina Telechea, i el diputat al Parlament Josep Maria Jové, mentre que a Borràs l'acompanyaven el senador Josep Lluís Cleries i el president del grup parlamentari, Albert Batet. Les dues parts no tenen pressa a tancar un acord, i van decidir tornar-se a trobar la setmana vinent. Això sí, uns i altres es mantenen

ara en el no a la investidura, la primera de les grans decisions que han d'afrontar. Ja es veurà si junts...

Segons fonts properes, en la reunió es van plantejar els punts de partida de cada grup. ERC, així, va posar sobre la taula la proposta que ja va explicar dilluns: que es convoqui una mesa de negociació d'igual a igual amb el govern espanyol, on es pugui parlar sense condicions i amb garanties de compliment per una "solució democràtica" al conflicte. JxCat, en canvi, situa la base en la declaració signada fa unes setmanes a la Llotja de Mar, que parla de drets, amnistia i autodeterminació, i on no tan sols ja hi havia els tres grups independentistes catalans sinó també altres de la resta de l'Estat, com Bildu i el BNG, a qui així es podria intentar ampliar el radi d'acció conjunta al Congrés. JxCat i la CUP ja van mantenir dilluns una primera reunió, i ara han de seguir parlant. En canvi, ERC i la CUP no s'han vist encara. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mantenen la presó als CDR després de repetir la vista

■ El jutge considera que persisteix el presumpte delictes de pertinença a organització terrorista i que hi ha risc de fuga ■ Neguen el recurs per indefensió als dos que van declarar amb advocat d'ofici

J.A.
BARCELONA

El jutge instructor de l'Audiència Nacional, Manuel García Castellón, va decidir tornar a dictar presó provisional per a les quatre persones vinculades als CDR i acusades de terrorisme (Xavier Duch, Eduard Garzón, Alexis Codina i Xavier Buigas), que van ser detingudes el 23 de setembre passat en la coneguda com operació Judes. La decisió es produïa ahir a la tarda, després de repetir la vista l'endemà que la sala penal d'apel·lació de l'Audiència Nacional dictaminés la nul·litat de les ordres de presó, en considerar que hi havia hagut "indefensió" pel fet de no haver-ho proporcionat informació essencial de les actuacions ni de què se'ls acusava en la primera vista del 26 de setembre. Des d'aleshores, juntament amb Jordi Ros i Ferran Jolis, estan reclosos a la presó de Soto del Real.

El magistrat va considerar que "persisteixen els motius" pels quals es va acordar el seu ingrés a la presó per "pertenença a organització terrorista, tenença d'explosius i conspiració per cometre estralls", fet que justifica les mesures, tenint en comp-



Eva Pous i David Aranda, advocats d'Alerta Solidària, arribant ahir al matí a l'Audiència Nacional ■ ANDREA ZAMORANO/ ACN

te "el risc de fuga, de destrucció i alteració de proves i de reiteració delictiva". I García Castellón assegura que en la informació obtinguda es constata l'existència d'una organització criminal que els permet investigar-ho "des de la perspectiva de l'article 573 del Codi Penal i no com a simples actes de desordres públics", com reclamen les defenses. Pel magistrat acceptar-ho significaria "entrar en una espiral que coartaria per

Reclamen el memorial a la prefectura de Via Laietana

Un dia després que l'Ajuntament de Barcelona aprovés amb els vots de Barcelona en Comú i PSC, ERC i JxCat la petició al govern espanyol perquè la prefectura de la Policia Nacional (CNP) de Via Laietana sigui traslladada i l'edifici esdevingui un memorial contra la tortura franquista, ahir reclamaven el mateix que es feia coincidir amb

l'aniversari de la mort del dictador Franco. Òmnium, la Fundació Cipriano García, l'Associació Catalana d'Expresos Polítics del Franquisme i la Fundació Josep Irla s'afegien en representació de desenes d'entitats a la petició de la majoria del consistori barceloní perquè el govern espanyol doni compliment a la proposta no de llei que va ser aprovada al Congrés dels

Diputats el juny del 2017. La proposta d'ERC aprovada a la cambra baixa fa dos anys només va tenir el vot contrari del PP, aleshores en el govern, i preveia la transformació de l'actual prefectura en un museu memorial contra la tortura franquista amb un centre arxivístic mostrant l'ús com a centre de detenció i tortura d'opositors al franquisme que l'edifici va tenir. ■ X.MIRÓ

endavant la possibilitat de dur a terme la instrucció de forma satisfactòria".

Els advocats d'Alerta Solidària, el col·lectiu de l'esquerra independentista que els defensen, van considerar una "anomalia" que el magistrat els negués ahir la possibilitat de declarar. L'advocada Eva Pous va anunciar que presentaran recurs d'empara per la vulneració de drets que "vicia" la causa des de les detencions, i també recursos de les interlocutòries d'aquest dimecres.

I la sala penal també va decidir ahir rebutjar els recursos contra la presó provisional de Ros i Jolis, a diferència dels que van presentar les altres quatre, en entendre que ni ell ni els seus advocats -van ser els únics que ho van fer amb un d'ofici- no van fer cap objecció, queixa o protesta quan van declarar davant de la Guàrdia Civil i del jutge instructor, per no tenir informació de què se'ls acusava i, per tant, consideren que no es va produir "indefensió" ni vulneració del dret a defensa. La "passivitat de la defensa de l'investigat denota aquiescència amb les dades i informació facilitada", assegura. Per aquest motiu manté la mesura de presó provisional com a "adequada, raonable i proporcionada".

D'altra banda, el titular del jutjat d'instrucció 41 de Madrid, Juan Carlos Peinado, va imputar a una dotzena de periodistes un delictes de "revelació de secrets" per haver publicat informacions de la causa malgrat estar sota secret del sumari. La defensa havia demanat que s'investigués si les filtracions provenien de la Guàrdia Civil o de la fiscalia. ■

El TSJC suspèn el judici a la mesa i estudiarà si l'envia al Suprem

D.B.
BARCELONA

El judici a la mesa del Parlament en època de la presidència de Carme Forcadell ha estat suspès. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va comunicar-ho ahir a través d'una providència, ja que Joan Josep Nuet ha es-

tat reelegit diputat d'ERC al Congrés i ara s'ha d'estudiar si la causa ha de ser enviada al Tribunal Suprem. El judici estava fixat per als dies 28 i 29 de novembre i 3 i 4 de desembre i el tribunal considera que és "materialment impossible" resoldre amb antelació la qüestió de competència plantejada arran de

l'elecció de Nuet com a diputat al Congrés, ja que aquesta elecció el converteix en aforat davant el Suprem. La sala dona ara cinc dies a les parts perquè es defineixin sobre si entenen que hi ha una connexió entre la conducta de Nuet i la de la resta d'acusats "que impedeixi escindir el coneixement de la

causa sense afectar la seva continuïtat". Segons la providència, del que es decideixi sobre si el TSJC manté o no la competència, decidirà sobre la possibilitat d'assenyalar novament un judici oral.

S'acusa la mesa de prevaricació, malversació i desobediència arran de la consulta de l'1-O. ■



Joan Josep Nuet amb la presidenta i altres membres de la mesa: Anna Simó, Carme Forcadell, Lluís Corominas i Ramona Barrufet. També s'acusa Lluís Guinó i Mireia Boya ■ ACN

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Fi als 21 dies d'acampada a la plaça Universitat

■ La Guàrdia Urbana desallotja de matinada els acampats
■ Colau apunta a l'ocupació del carrer i al deteriorament

Redacció
BARCELONA

La Guàrdia Urbana va posar fi, la matinada d'ahir, a l'acampada que durant 21 dies ha ocupat la plaça Universitat de Barcelona en protesta per la sentència del procés. Un dispositiu format per 150 agents i comandaments dels antics antiavalots de la Guàrdia Urbana van desallotjar el centenar de persones que encara pernctaven a la plaça, mentre que els antiavalots dels Mossos van preservar el perímetre sense actuar-hi. Va haver-hi moments de tensió i cops de porra i la intervenció policial, que es va desenvolupar entre la una i dos quarts de quatre de la matinada, va acabar amb dos detinguts: l'un per desobediència i l'altre per des-

obediència i agressió a un agent. 84 operaris de neteja van recollir 26 tones de material, incloses les tendes. Els acampats podran recuperar les seves pertinences al magatzem municipal si paguen prèviament una multa per ocupació il·legal de via pública.

L'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, va justificar el desallotjament per l'ocupació indefinida que s'estava produint en una artèria important per a la mobilitat com és la Gran Via i perquè "la situació a la plaça s'estava deteriorant". Colau no va voler barrejar-ho amb l'agressió sexual de la qual una noia va informar fa uns dies a l'acampada, sense que hi hagi constància que la jove hagi presentat denúncia als Mossos. El tinent d'al-

caldia de Seguretat de Barcelona, Albert Batlle, va insistir que la Guàrdia Urbana va intervenir per recuperar l'espai públic per la important afectació al trànsit, i es va mostrar confiat en el fet que els Mossos actuaran aviat en el tall diari de la Meridiana, que va considerar que és un problema d'ordre públic. Comerciants, veïns i taxistes es van mostrar ahir satisfets per la fi de l'acampada.

Nit a Sant Jaume

Els desallotjats van fer una assemblea a la plaça de Sant Jaume i van decidir passar-hi la nit per mostrar la seva oposició a la decisió presa per l'alcaldesa. També van fer una crida per les xarxes socials demanant mantes, sacs i roba d'abric. ■



Operaris netejant ahir la plaça Universitat després del desallotjament ■ ACN

Les universitats lliuren un manifest conjunt a Torrent

Representants de la plataforma Universitats pels Drets Civils i la Democràcia van lliurar ahir al president del Parlament, Roger Torrent, el manifest conjunt que els claustres de les universitats públiques van subscriure contra la judicialització de la política i de rebuig a la sentència del Suprem contra els líders independentistes. Torrent va afirmar que les universitats "són un símbol de coneixement i

llibertat", i va assegurar que la sentència constitueix un atac al marc vigent de les llibertats i drets fonamentals "que criminalitza les protestes pacífiques, la participació democràtica i la lliure activitat parlamentària".

El doctor en ciències i membre del claustre de la UPC Joan Gispets va manifestar que amb el manifest conjunt "la comunitat universitària catalana torna a deixar

molt clar que no es vol mantenir en silenci davant d'aquesta situació excepcional, que ja fa massa temps que dura".

El mateix dia que es va conèixer la sentència els rectors de les universitats públiques van emetre un comunicat conjunt en què expressaven la seva "indignació per la situació que es viu a Catalunya" i que posteriorment va ser aprovat pels claustres.

Albiach coliderarà amb Colau mentre dimiteixen més crítics dels comuns

■ La cap al Parlament entra de coordinadora nacional coincidint amb la marxa d'Anticapitalistes i DesbordemCat

Redacció
BARCELONA

La presidenta del grup parlamentari de Catalunya en Comú, Jéssica Albiach, s'incorpora com a tercera coordinadora nacional de la formació al costat de l'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, i la tinenta d'alcaldia de Castelldefels, Candela López. Amb la vista posada en les properes eleccions catalanes, el triumvirat de Colau, Albiach i López ha es-

tat l'única llista a presentar-se a la direcció de Catalunya en Comú en el procés de renovació de l'executiva i el consell nacionals al mateix temps que una quinzena de membres d'Anticapitalistes i DesbordemCat han anunciat la seva dimissió de l'executiva.

Catalunya en Comú va anunciar ahir la incorporació d'Albiach mentre els crítics feien pública la seva marxa, una decisió presa des de fa setmanes, expli-

quen, però que no s'ha anunciat fins després de les eleccions del 10-N precisament per no perjudicar la formació. Els dimissionaris dels dos corrents interns dels comuns justifiquen la marxa pel que consideren un allunyament dels principis fundacionals. "Hem passat de lluitar contra l'austeritat a aprovar el sostre de despesa, de voler tombar el règim del 78 a ser el soci minoritari del PSOE del 155, de defensar el dret a deci-



Ada Colau, Jéssica Albiach i Candela López, el nou triumvirat dels comuns ■ ACN / JOSEP LOSADA

dir a no donar suport a l'amnistia de les preses polítiques", s'apunta en l'escrit que han fet arribar a l'executiva. També critiquen que s'hagi perdut l'oportunitat d'ampliar aliances d'esquerres en les municipals preferint "la coalició electoral permanent" i "els càlculs" per obtenir representants a la Diputació. En darrer terme, carreguen de manera

duríssima contra els òrgans de direcció, que afirmen "que mai han tingut capacitat de presa de decisions" perquè aquestes es prenen en "altres espais" i sense coneixement de la majoria de l'executiva.

Colau referma el seu lideratge a Catalunya en Comú després del període de llarg interinatge que va provocar la marxa de Xavier Domènech al capda-

vant de la formació obrint la caixa dels trons que ja va acabar causant la marxa de sobiranistes com ara Alamany i Nuet cap a ERC.

Colau, Albiach i López seran ratificades al 2 de desembre i dirigiran una nova executiva que estarà formada per 30 persones i incorporarà un representant a l'Ajuntament, al Parlament, al Congrés i a la UE. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Investiguen subvencions de la Generalitat a 11 entitats

El jutge del cas de la Diputació de Barcelona, amb 41 expedients d'ajudes a entitats solidàries sota sospita, amplia la recerca ■ Hi ha la patronal Pimec, la fundació CATmón i l'associació Igman

Mayte Piulachs
BARCELONA

La investigació de la suposada malversació de fons públics de la Diputació de Barcelona, d'uns 2 milions d'euros, entre els anys 2012 i 2015, destinats a fons de cooperació que haurien anat a les butxaques de particulars o per a altres finalitats, iniciada fa tres anys s'estén ara a la Generalitat. El titular del jutjat d'instrucció número 1 de Barcelona, Joaquín Aguirre, ha requerit a la Intervenció General de la Generalitat que informi de les subvencions que departaments i entitats públiques hagin pogut donar

La xifra

2

milions d'euros suposadament malversats és el desviament de fons de cooperació que s'investiga des del 2016.

des del 2013 fins a l'actualitat a 11 entitats.

Aquestes entitats són: Voltia Solutions SL; Fundació CATmón i associació Igman, les dues vinculades a Convergència; la patronal Pimec; Funiber; Fundació Privada Empresa i Clima; Fundació Privada Plataforma Educativa;



Dos agents de la policia espanyola, en els escorcolls de la Diputació de Barcelona el maig del 2018. El jutge Joaquín Aguirre va traspasar el cas a la Guàrdia Civil ■ JUANMA RAMOS

Fundació Privada Utopia; Joaquim Ferrer Serra; Sestrategie i Konsector, i Igfa.

La petició a la Generalitat és del juny passat, arran de les escoltes telefòniques a Víctor Terradellas,

president i patró de la Fundació CATmón i excap de relacions internacionals de CDC, el qual –se-

gons el magistrat– parla d'aquestes ajudes. Precisament, la setmana passada es van detenir quatre càrrecs, com ara el secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, sobre subvencions a entitats i projectes esportius.

Terradellas, seguit

En el sumari de la causa, que encara té una part secreta, s'indica que el jutge va acceptar l'abril del 2018 que es possessin dos aparells de geolocalització a dos cotxes que usava Terradellas. La Guàrdia Civil, a més d'indicar que condueix "de forma temerària", apunta que va a un edifici del carrer Calàbria de Barcelona, on l'ex-president Jordi Pujol té el despatx.

El magistrat Aguirre també ha reclamat ara, a petició de la Guàrdia Civil, que la Diputació de Barcelona aporti tota la documentació de 41 expedients de subvencions concedides a 27 entitats. També els moviments bancaris de tres comptes de les fundacions CATmón i Igman. ■

VISITA GUIADA DESCOBREIX SALOMÓ

Capella del Sant Crist
Cal Cadernal,
casa pairal de
la família Nin.

Per finalitzar la visita
tast de vi i oli de la
cooperativa.

Informació
salomo.cat
977 629030



VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC obre la porta a tornar a jutjar Torra pel llaç

El tribunal va fer com la JEC i també va ordenar la retirada de la pancarta, però el president no en va fer cas

Redacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, podria haver de tornar a seure al banc dels acusats per no haver retirat del Palau de la pancarta de suport als presos polítics amb un llaç groc. La sala contenciosa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va acordar ahir portar-lo a la via penal per no haver fet cas d'una ordre seva del setembre perquè la tragués. En un acte fet públic ahir, que té el vot particular d'un dels quatre

magistrats, el TSJC resol deduir testimoni contra Torra per no haver despenjat la pancarta, dins el termini de 48 hores que li va donar, arran d'un recurs que l'associació Impulso Ciudadano va presentar per mantenir la neutralitat fins i tot fora de període electoral.

Si prospera aquest procés, seria la segona causa oberta a Quim Torra per haver-se negat a treure símbols de suport als polítics presos dels edificis públics dins dels terminis establerts, cosa que dilluns passat ja el va portar a ju-

dici davant del TSJC, en aquest cas per desobeir la Junta Electoral Central.

L'ordre del TSJC és del 20 de setembre, però Torra no en va fer cas i el tribunal va dictar un nou requeriment en què instava els Mossos a retirar els símbols de suport als presos "de manera immediata". El 27 de setembre es va treure, i després d'això quatre activistes independents van desplegar-ne una altra amb el lema "Llibertat d'opinió i expressió. Article 19 de la Declaració Universal de Drets Humans".



Quim Torra, assegut al banc dels acusats aquest dilluns per la pancarta ■ ACN

En la seva interlocutòria, la sala contenciosa desestima el recurs que va presentar el president català i li adverteix que la pancarta i el llaç són símbols "la naturalesa dels quals no és neutral i, per tant, inevitablement partidista". La sala acorda, a més, deduir testimoni contra ell i remetre-ho a la sala civil i penal del TSJC perquè ho investigui. ■

A Waterloo, amb Puigdemont

Quim Torra es va reunir ahir a Waterloo amb l'expresident exiliat Carles Puigdemont per examinar els nous escenaris polítics. Del contingut, poca cosa en va transcendir, ja que es tractava d'una trobada "privada", segons fonts de JxCat. Van tractar dels nous escenaris polítics que s'obren

ara, després de la sentència del procés, les eleccions del 10-N i del judici per desobediència a Torra i per al qual la fiscalia demana una multa i fins a vint mesos d'inhabilitació en el càrrec. Això podria desembocar en una nova convocatòria d'eleccions o en la seva substitució.

Festa d'Empordàlia

VINE A TASTAR EL NOU OLI DE PAU I EMPORTA-TE'L A CASA

24 DE NOVEMBRE CELLER DE VILAJUÏGA
A PARTIR DE LES 10H.

ESMORZAR POPULAR I TAST DE L'OLI NOU
ACOMPANYAT DELS VINS D'EMPORDÀLIA.

BALL SWING
A CÀRREC DE 02 MÚSICA SWING, DUET DE PIANO I CONTRABAIX.

PORTES OBERTES
RUTA AMB EL TRENET DE ROSES A LES OLIVERES I MOLÍ DE PAU.
(SORTIDES A PARTIR DE LES 10H FINS LES 12H)

OBERTURA I CLOENDA A CÀRREC DELS GEGANTS DE VILAJUÏGA
PREU 2,50€ / PAX.



Ajuntament de Vilajuïga



Ajuntament de Pau



Ctra. de Roses 3, 17493 Vilajuïga, Girona
www.empordalia.com | 972 53 01 40